

А. П. Шпак, Є. В. Кочелаб

Немошкаленко Володимир Володимирович

НЕМОШКАЛЕНКО Володимир Володимирович (26. 03. 1933, м. Сталінград, нині Волгоград, РФ – 25. 06. 2002, Київ) – фахівець у галузі спектроскопії твердого тіла та електронної структури речовини. Доктор фізико-математичних наук (1970), професор (1971), академік НАНУ (1982). Заслужений діяч науки і техніки України (1991). Держ. премії СРСР (1985), УРСР (1980), РРФСР (1989) та України (1992, 2002) у галузі н. і т., премії ім. К. Синельникова АН УРСР (1977), ім. М. Барабашова АНУ (1992) й ім. Г. Курдюмова НАНУ (1999). Орден князя Ярослава Мудрого 5-го ступ. (1997). Закін. Київ. політех. інститут (1956). Відтоді працював в Інституті металофізики НАНУ (Київ): 1963–71 – зав. лаб. спектроскопії твердого тіла, 1971–2002 – завідувач відділу рентгеноспектрал. дослідж., водночас 1973–89 – 1-й заст. дир., 1989–2002 – директор За сумісн. 1960–71 – у Президії АН УРСР: 1960–63 – вчений секр. Відділ. фіз.-мат. наук, 1963 – заступник Гол. вченого секр., 1963–67 – заступник нач., 1967–71 – нач. наук.-організац. відділу. Був гол. ред. журналів «Металлофизика и новейшие технологии» (1994–2002) й «Успехи физики металлов» (2000–02). Розвинув і поглибив уявлення про зонну структуру металів, стопів і сполук; встановив залежність структури спектру валент. фотоелектронів від співвідношення їхніх перерізів фотоіонізації, виявив локалізов. стани та резонансні рівні у стопах перехід. металів; дослідив частинки місяч. ґрунту, виявив явище неокиснюваності ультрадисперс. форм простих речовин, що містяться на поверхні косміч. тіл; зробив знач. внесок у розроблення центр. проблеми фізики конденсов. стану, пов'язаної з експерим. дослідж. елементар. збуджень електрон. підсистеми у кристалах; розробив фіз. засади створення нових унікал. матеріалів й одержав нові аморфні та високотемпературні надпровідні матеріали з особливими

властивостями і спец. вироби з них, що дістали практ. застосування. На фасаді Інституту металофізики НАНУ йому встановлено бронз. мемор. дошку з барельєфом.

Основні праці

Академія наук Української РСР. К., 1969; Электронная структура и электронные свойства переходных металлов и их сплавов. К., 1971; Теоретические основы рентгеновской эмиссионной спектроскопии. К., 1974; Электронная спектроскопия кристаллов. К., 1976; Методы вычислительной физики в теории твердого тела. К., 1985; Аморфные металлические сплавы. К., 1987; Электронная структура твердых тел в области фундаментального края поглощения. Введение в теорию. К., 1992; Magneto-optical and optical properties of Fe-rich Au-Fe alloy films near the fcc-bcc structural transformation region // Phys. Rev. B. 2003. Vol. 67 (усі – співавт.).

Рекомендована література

1. Владимир Владимирович Немощкаленко: Биобиблиография ученых Украины. 1993;
2. Володимир Володимирович Немощкаленко: Біобібліографія вчених України. 2003 (обидва – Київ).

Бібліографічний опис:

Немощкаленко Володимир Володимирович / А. П. Шпак, Є. В. Кочелаб // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2021. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-73566>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).